

meget hellere vor Tilslutning til dette Lovforslag, som de Mennesker, der ere komne ind under Fattigvæsenet, i al Almindelighed ere komne der fuldstændigt uforskyldt, idet det som Regel er Sygdom eller maa-ske Forsørgerens Død, der har haft denne Virkning. Under alle Omstændigheder er der som Regel altid meget vægtige og undskyldende Momenter for, at vedkommende er kommen ind under Fattigvæsenet. Jeg giver saa meget hellere min Tilslutning til Forslaget, som det netop er overladt til Kommunalbestyrelsernes frie Skøn, at eftergive denne Fattighjælp, saaledes at man er sikret imod, at Fattighjælp bliver eftergivet Vagabonder eller Folk, hvem Fattighjælpen i Virkeligheden ikke bør eftergives, hvad jeg for mit Vedkommende absolut ikke er tilbøjelig til at ønske skulde ske.

Naar man nu vedtager dette Lovforslag, synes det mig naturligt at spørge: Hvad ville Følgerne blive? Hvilke Konsekvenser vil det have, at man vedtager dette Lovforslag? Jeg skal da tillade mig at pege paa en enkelt Bestemmelse i den bestaaende Lovgivning, dette Forhold vedrørende. Som ærede Medlemmer ville vide, er det ikke tilladt, at indgaa Ægteskab, uden at den Fattighjælp, som har været ydet den mandlige Ægtefælle, er eftergivet. Nu er Forholdet det, at i det Øjeblik, man ifølge Lovforslaget eftergiver Fattighjælpen, ville de, hvem der er ydet Fattighjælp i April Maaned, straks kunne gifte sig; Betingelserne for, at de kunne gifte sig, ere til Stede. Endvidere er Forholdet dette, at hvis en Mand som Følge af, at der er ydet ham Fattighjælp, er bleven slettet af Valglisten, vil han i Henhold til Loven om Valg til Rigsdagen og i Henhold til den kommunale Valglov kunne optages paa Valglisten og straks erhverve Valgret. Med andre Ord: Det anden Klases Stempel, der hidtil er sat paa vedkommende, er i Virkeligheden fjernet, han gaar, om jeg saa maa sige, over i Klasse med de Borgere, hvis Rettigheder ikke have været dem berøvede.

Gaar man imidlertid saa over til Loven om Alderdomsunderstøttelse af 1891, forekommer det mig, at Forholdet stiller sig noget anderledes. Alderdomsunderstøttelsesloven af 1891 fastsætter, at naar der er ydet Fattighjælp, skal der gaa 10 Aar, inden vedkommende igen kan komme i Betragtning til Alderdomsunderstøttelse. Dette Forhold blev vel ved Revisionen forandret til, at der kun skulde hengaa 5 Aar, men der staar ikke noget som helst i denne Lov om, at naar Fattighjælpen er

eftergivet eller tilbagebetalt, ere de Kvalifikationer, som i øvrigt fordres for at komme i Betragtning, naar der er Tale om Alderdomsunderstøttelse, til Stede. Der staar ikke noget som helst i Loven om dette Spørgsmaal, tværtimod staar der, at naar vedkommende i Løbet af de sidste 5 Aar har nydt Fattighjælp, kan han ikke komme i Betragtning med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse. I den samme Lov staar der, at dersom en Mand er straffet, men er bleven benaadet eller har erholdt Æresoprejsning, vil vedkommende være i Besiddelse af de Kvalifikationer, som fordres, forudsat at de øvrige Kvalifikationer ere til Stede; vedkommende er altsaa saa kvalificeret til at nyde Alderdomsunderstøttelse. Det forekommer mig, at der her er et ganske urimeligt Misforhold til Stede. Det Forhold, at en Mand, der har været straffet, men har erholdt Æresoprejsning, kan erholde Alderdomsunderstøttelse, medens den Mand, der har nydt Fattighjælp, ikke er i Stand til at erholde den, forekommer mig at være aldeles urimeligt at opretholde. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke er Meningen at fortolke Loven paa den Maade, at man siger, at naar Fattighjælpen er eftergivet, betyder det i Virkeligheden, at Kvalifikationerne for at opnaa Alderdomsunderstøttelse ere til Stede. Det forekommer mig, at Forholdet ellers vil blive saa urimeligt, at det ikke med nogen som helst Ret kan opretholdes. Vi ville gerne have, at der fra Ministerens Side skulde fremkomme et Svar, om, hvorvidt Loven kan fortolkes paa den Maade, eller om Loven virkelig skal forstås paa den Maade, at den Mand, der har været straffet, men har erholdt Æresoprejsning, i Virkeligheden er bedre stillet end den, der har nydt Fattighjælp.

Justitsministeren (Bülow): I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), skal jeg tillade mig at bemærke, at dette Lovforslag jo er aldeles enslydende med det, der blev fremsat og vedtaget ved sidste Tronskifte i 1906. Den eneste Forandring, der er sket her, er den, at Færøerne ere tagne med. Hvad dernæst angaar det ærede Medlems specielle Spørgsmaal til mig, er det jo en Ting, jeg nærmere vil konferere med Indenrigsministeren om, men jeg tror, at Forholdet maa være her, som det er ved den anden Lov, at de Personer, der have faaet Fattighjælp, maa vente i 5 Aar, inden de kunne